

Beslutningsforslag nr. **B 138**

Folketinget 2016-17

Fremsat den 31. marts 2017 af Kenneth Kristensen Berth (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Mikkel Dencker (DF), Søren Espersen (DF), Claus Kvist Hansen (DF), Marlene Harpsøe (DF), Peter Kofod Poulsen (DF), Peter Skaarup (DF) og Hans Kristian Skibby (DF)

Forslag til folketingsbeslutning om genforhandling af rabat for dansk EU-medlemskab

Folketinget pålægger regeringen i 2017 officielt at tilkendegive i Rådet for Den Europæiske Union, at den danske regering ønsker at genforhandle det danske bidrag til EU. Der-

med skal regeringen for det første forhindre merbetaling til EU og for det andet genforhandle Danmarks bidrag til Storbritanniens rabat.

Bemærkninger til forslaget

I 2014 forhandlede den daværende regering en rabatordning på plads på 1 mia. kr. pr. år for Danmark (»Rådets afgørelse af 26. maj 2014 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter«, 2014/335/EU, Euratom). Denne rabatordning er først implementeret i 2016 med tilbagevirkende kraft fra 2014, men på grund af de stigende bidragssatser er det danske bidrag steget med over 1 mia. kr. fra 2014 til 2015, jf. bilag 1.

Danmarks høje bidrag til EU

Ser man på de stigende bidrag fra den danske stat til EU sammenholdt med indtægter til staten fra EU er det tydeligt, at staten har massive nettotab på ca. 10,8 mia. kr. årligt (jf. bilag 1, tabellens 3. kolonne). Det økonomiske resultat for den danske stat er, at staten over 8 år i perioden 2008-2015 har betalt 154,5 mia. kr. til EU (jf. bilag 1, tabellens 1. kolonne). I samme periode har staten modtaget 67,3 mia. kr. (jf. bilag 1, tabellens 2. kolonne). Det giver et samlet nettotab for den danske stat i løbet af de 8 år på 86,9 mia. kr. Det er dårligt købmandsskab, og havde staten været en virksomhed, var virksomheden lukket for længst.

EU-lande med nettooverskud er dels de østeuropæiske EU-lande (EU11-landene) og EU-landene Grækenland, Portugal og Spanien (»Budgetmodul«, Folketingets EU-Oplysning, <http://folketinget.vertic.com/eudata/nettobidrag>). Danskerne har således gennem EU-bidraget båret lande igennem økonomisk, der ikke i tide har gennemført nødvendige strukturreformer. I den henseende bidrager den danske befolkning i dobbelt forstand, fordi danskerne dels er omfattet af strukturreformer som kommunalreform, højere pensionsalder, dagpengereform, førtids- og fleksreform og kontant-hjælpsreform og dels af høje EU-bidrag.

Rabatordningen på 1 mia. kr. årligt, som den tidligere regering forhandlede på plads for perioden 2014-2020, skal ses i lyset af, at staten som nævnt ovenfor har et nettounderskud i forhold til EU-bidraget på over 10 mia. kr. årligt.

Problemet er dog ikke kun nettounderskuddet, men også at EU for hvert år øger bidragssatserne. De støt voksende bidragssatser er endnu engang til diskussion i EU, eftersom Europa-Kommissionen (herefter Kommissionen) lægger op til at sprænge budgetrammen for langtidsbudgetterne for 2014-2020. Kommissionen lægger i sin midtvejsevaluering af den flerårige finansielle budgetramme op til at afsætte 11,45 mia. euro (ca. 85 mia. kr.) til en finansieringspakke i den resterende periode 2017-2020. Heraf vil ca. 6,3 mia. kr. være »nye penge«, ved at den nuværende margin op til budgetloftet udnyttes, mens den resterende del tages fra andre EU-programmer¹⁾ (folketingsåret 2016-17, Europaudvalget, rådsmøde 3500 – bilag 1, s. 10).

Det er p.t. svært at vurdere ud fra Kommissionens forslag til en midtvejsevaluering, hvilken præcis påvirkning dette vil have på de årlige EU-budgetter, andet end at niveauet vil blive højere. Det er regeringens vurdering, at det samlede danske bidrag potentielt kan forøges fra 2016 til 2020 med

4,1 mia. kr., hvis Kommissionens nuværende budgetforslag stemmes igennem (ibid.). Hvis det bliver tilfældet, hvilket alt tyder på, vil det reelt betyde, at den danske rabatordning fra 2014 vil være udhulet, inden rabatordningen overhovedet er trådt i kraft, eftersom dette først skete fra 2016 på grund af en langsommelig ratifikationsproces.

Hvis det ikke lykkes den danske regering at forhandle en ny rabatordning på plads, er konsekvensen, at den ekstra milliard kroner, som Danmark skulle have i rabat, nu går til EU i stedet for. Pengene skal i stedet findes gennem en reduktion af de offentlige serviceudgifter med et tilsvarende beløb, f.eks. på udbetalinger til hospitaler eller folkeskolen, eller der skal opkræves helt nye skatter (»Professor: Nej til dansk EU-rabat kan dræne folkeskoler og hospitaler«, Stiften.dk, den 22. november 2012).

EU's samlede forpligtigelser for 2017 er på ca. 158 mia. euro, svarende til 1.174 mia. kr. (»EU's budget for 2017«, <http://www.consilium.europa.eu/da/policies/eu-annual-budget/2017/>). Det er en stigning på 1,8 pct. i forhold til året før (»EU's budget for 2016 godkendt af Rådet«, Rådets pressemeddelelse nr. 862/15, den 24. november 2015). Den procentvise stigning inkluderer ikke den barslede budgetstigning fra Kommissionen. Hvis de foreslåede nye midler på 5-6 mia. euro, jf. slutnoten, fordeles ligeligt over de 4 år 2017-2020, lander budgetstigningen fra 2016 til 2017 på 2,7 pct.

Til sammenligning har regeringen med sin 2025-plan lagt op til, at de offentlige serviceudgifter i Danmark må stige med 0,5 pct. årligt (»Helhedsplan – for et stærkere Danmark«, V-regeringen, 2016, s. 8). Det er svært over for den danske befolkning at argumentere for, at den danske stat skal vise mådehold med statsbudgetterne, mens EU år for år øger budgetterne. Det er ensbetydende med, at skatteydernes penge i stigende grad går til et budget, der styres i Bruxelles, samtidig med at der skal ske besparelser på velfærdsydelser herhjemme.

Danmark betaler exceptionelt høje bidrag til EU-systemet, faktisk kun overgået af Luxembourg. F.eks. skulle hver EU-borger ifølge budgettet i gennemsnit betale 2.200 kr. (280 euro) om året til EU i 2016. Men danskerne betalte langt over gennemsnittet med et bidrag pr. indbygger til EU på 3.393 kr. (498 euro) i 2016. Hver dansker betalte således ca. 1.193 kr. mere pr. indbygger sammenlignet med gennemsnittet i EU. Til sammenligning kan nævnes, at en græsk statsborger betalte 164 euro, en polsk statsborger 118 euro og en rumænsk statsborger 78 euro pr. indbygger i 2016 (»EU-landenes bidrag til budgettet«, Folketingets EU-Oplysning, den 8. marts 2016, <http://www.eu.dk/da/fakta-om-eu/politikker/budget>).

Danmarks bidrag til Storbritanniens rabatordning

Problemet med det uforholdsmæssig store danske bidrag er, at danskerne betaler andre EU-borgeres regninger. Det gør danskerne, fordi EU-budgettets størrelse ikke bliver påvirket af, hvor meget andre lande betaler. Det vil sige, at når

andre EU-lande og deres statsborgere bidrager med mindre, f.eks. fordi de har en rabatordning, eller fordi landene er mindre produktive, f.eks. på grund af recession eller dårlig politisk styring, så er det ikke ensbetydende med, at EU's udgifter falder. Tværtimod, EU's udgifter stiger år for år, og betalingsbyrden skubbes over på andre EU-lande. Hvad et EU-medlemsland således sparer, hæfter de andre EU-medlemslande solidarisk for. Situationen i dag er, at Danmark uagtet den eksisterende rabatordning betaler uforholdsvis meget. Det skyldes for det første, at Danmark er et af de mest produktive lande i EU, og for det andet, at Danmark dækker udgifterne til de rabatter, som andre EU-medlemslande historisk har forhandlet på plads, i særdeleshed Storbritannien.

Her er det væsentligt at bemærke, at både Tyskland, Holland, Sverige og Østrig har fået reduceret deres bidrag til Storbritanniens rabatordning. Ser man isoleret på Storbritanniens rabatordning, ser man, at Danmark bidrager til Storbritanniens rabat med 1,3 mia. kr. om året. Til sammenligning betaler Tyskland med sine 80 mio. indbyggere 2,5 mia. kr.

årligt, mens Sverige med sine 10 mio. indbyggere betaler 364 mio. kr. årligt til Storbritanniens EU-rabat («EU-landenes bidrag til budgettet», <http://www.eu.dk/da/fakta-om-eu/politikker/budget>). Regeringerne i rabatlandene har været særligt proaktive i forhold til at få reduceret deres bidrag til den britiske EU-rabat, fordi det er umuligt at forklare deres borgere, at de skal betale for en del af Storbritanniens medlemskab af EU. En rabatordning til Danmark handler således om at rette op på en negativ særbehandling af Danmark.

Efter brexit er det usikkert, hvilken aftale Storbritannien vil få med EU, men sikkert er det, at ekstraudgifter skal dækkes af de tilbageværende 27 EU-lande. Hvis den nuværende fordelingsnøgle for Storbritanniens rabatordning bliver anvendt til at dække det manglende bidrag fra Storbritannien, så vil det blive uforholdsmæssig dyrt for Danmark. Det er derfor vigtigt, at regeringen både genforhandler en rabatordning og samtidig genforhandler fordelingsnøglen på det danske bidrag til Storbritanniens rabatordning.

- ¹⁾ Kommissionens forslag om en midtvejsevaluering af den flerårige finansielle ramme indeholder et ønske om at tilføje 11,45 mia. euro i forpligtelsesbevillinger. Heraf tages 5,1 mia. euro fra andre EU-programmer, så der udestår en merbevilling på 6,3 mia. euro i perioden 2017-2020. Kommissionen lægger op til, at de 6,3 mia. euro skal findes ved at bruge den tilbageværende margin op til forpligtelsesloftet i årene 2017-2020 (folketingsåret 2016-17, Europaudvalget, rådsmøde 3500 – bilag 1). Kommissionens forslag er ikke endeligt vedtaget, og status er, at man i Rådet reducerer merbevillingen til knap 5,1 mia. euro.

Skriftlig fremsættelse

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om genforhandling af rabat for dansk EU-medlemskab.

(Beslutningsforslag nr. B 138)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Bilag 1**Tabel 1: Danmarks bidrag til EU's budget 2008-2015 – tal fra Rigsrevisionens og Statsrevisorernes beretninger med tal fra statsregnskabet**

År	Statens udgifter til EU	Statens indtægter fra EU	Statens nettobidrag (minus betyder, at staten havde færre indtægter fra end udgifter til EU)
2008	18,3 mia. kr. (1)	6,7 mia. kr. (1)	-11,6 mia. kr.
2009	19,1 mia. kr. (2)	9,5 mia. kr. (2)	-9,7 mia. kr.
2010	18,3 mia. kr. (3)	8,5 mia. kr. (3)	-9,8 mia. kr.
2011	18,7 mia. kr. (4)	8,7 mia. kr. (4)	-10,0 mia. kr.
2012	20,5 mia. kr. (5)	8,7 mia. kr. (5)	-11,4 mia. kr.
2013	21,6 mia. kr. (6)	8,5 mia. kr. (6)	-13,1 mia. kr.
2014	18,2 mia. kr. (7)	7,8 mia. kr. (7)	-10,4 mia. kr.
2015	19,8 mia. kr. (8)	8,9 mia. kr. (8)	-10,9 mia. kr.
I alt	154,5 mia. kr.	67,3 mia. kr.	-86,9 mia. kr.
	(Svarende til et dansk betalingsbidrag på 19,3 mia. kr. pr. år.)	(Svarende til indtægter til staten på 8,4 mia. kr. pr. år.)	(Svarende til et nettotab på 10,8 mia. kr. pr. år.)

Note: Kommunernes og regionernes bidrag er ikke indregnet i statens nettobidrag (folketingsåret 2016-17, EEU alm. del – endeligt svar på spørgsmål 55).

Tabellens kildehenvisninger:

- »Beretning om revisionen af EU-midler i Danmark i 2008«, Statsrevisorernes, beretning nr. 18, folketingsåret 2008-09.
- »Beretning til Statsrevisorerne om revisionen af EU-midler i Danmark i 2009«, Rigsrevisionen, 2010.
- »Beretning om revisionen af EU-midler i Danmark i 2010«, Statsrevisorernes, beretning nr. 15, folketingsåret 2010-11, 1. samling.
- »Notat til Statsrevisorerne om beretning om revisionen af EU-midler i Danmark i 2011«, Rigsrevisionen, 2013.
- »Beretning til Statsrevisorerne om revisionen af EU-midler i Danmark i 2012«, Rigsrevisionen, 2013.
- »Beretning til Statsrevisorerne om revisionen af EU-midler i Danmark i 2013«, Rigsrevisionen, 2014.
- »Beretning til Statsrevisorerne om revisionen af statsregnskabet i Danmark i 2014«, Rigsrevisionen, 2015.
- »Beretning om revisionen af statsregnskabet for 2015«, Rigsrevisionen, 2016.